

Sygn. akt V W 55/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie

w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant Marta Kornacka

w obecności oskarżyciela publicznego L. C.

po rozpoznaniu w dniach 5.06. 2018 r, 10.07.2018 r. na rozprawie

sprawy przeciwko **K. M. (1) z d. B.**

córcie K. i E. z d. P.

ur. (...) w W.

obwinionej o to, że: będąc osobą reprezentującą spółkę Prezesem Zarządu (...) Sp. z o. o. ul. (...), (...)-(...) W. wbrew zakazowi handlu w niedzielę 11.03.2018 r. powierzyła wykonywanie pracy w handlu w sklepach (...) w tym dniu osobom zatrudnionym na umowę zlecenie tj:

- I. K. (1) i M. P. w sklepie przy ul. (...) w W.

- R. M. w sklepie przy ul. Pl.(...)w W.

- A. K. w sklepie przy ul. (...) w P.

- J. Ś. w sklepie przy ul. (...)w E.

- K. A. w sklepie przy ul. (...) w G.

-J. N. w sklepie przy Placu (...) w B.

-P. W. w sklepie przy ul. (...) w O.

- K. G. w sklepie przy ul. (...) w G.

- K. O. w sklepie przy ul. (...) w S.

- M. M. w sklepie przy ul. (...) w S.

- J. K. w sklepie przy ul. (...) w A.

tj. o czyn z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 10.01.2018 r. o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz w niektóre inne dni (Dz.U. z 2018 r. poz. 305) w zw. z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 10.01.2018 r. o ograniczeniu handlu w niedzielę i świętą oraz w niektóre inne dni (Dz.U. z 2018 r. poz. 305)

II będąc osobą reprezentującą spółkę-Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) W. wbrew zakazowi handlu w niedzielę 18.03.2018 r. powierzyła wykonywanie pracy w handlu w sklepie (...) w tym dniu osobom zatrudnionym na umowę zlecenie tj:

- I. C. (1) i M. P. w sklepie przy ul. (...) w W.

-P. M. w sklepie przy ul. (...) w W.

tj. o czyn z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 10.01.2018 r. o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz w niektóre inne dni (Dz.U. z 2018 r. poz. 305) w zw. z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 10.01.2018 r. o ograniczeniu handlu w niedzielę i świętą oraz w niektóre inne dni (Dz.U. z 2018 r. poz. 305)

1. Obwinioną **K. M. (2)** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów i za to na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 10.01.2018 r. o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U z 2018 r. poz. 305) w zw. z art. 9 § 2 kw i w zw. z art. 24§1 kw skazuje ją na karę grzywny w wysokości 3.000 (trzy tysiące) złotych.

2. Na podstawie art. 119 §1 kpw zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem opłaty sądowej i zryczałtowanych kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 55/18

UZASADNIENIE

K. M. (2) jest prezesem zarządu firmy (...) sp. z o.o. w W.. Firma jest właścicielem sieci sklepów – (...), które znajdują się m. in. w W., P., E., G., B., O., G., S., A. W dniach 11 marca 2018r i 18 marca 2018r pracownicy Państwowej Inspekcji Pracy przeprowadzili kontrolę w sklepach należących do firmy (...) i stwierdzili, iż wbrew zakazowi handlu w niedzielę K. M. (2) na podstawie umowy zlecenia powierzyła wykonywanie pracy następującym osobom – I. K. (2), M. P., I. C. (2), P. M. i R. M. w sklepach w W., A. K. w sklepie w P., J. Ś. w sklepie w E., K. A. w sklepie w G., J. N. w sklepie w B., P. W. w sklepie w O., K. G. w sklepie w G., K. O. i M. M. w sklepach w S., J. K. w sklepie w A..

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami i wynika z kontroli poszczególnych placówek handlowych oraz umów zlecenia zawartych z poszczególnymi osobami – k. 1 – 53.

Obwiniona K. M. (2) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów wyjaśniając, iż zgodnie z ustawą o zakazie handlu w niedzielę – art. 6 – stanowi wyjątek, który dopuszcza możliwość handlu w sytuacji, gdy przeważającą działalnością placówki jest handel wyrobami tytoniowymi. Wskazywała, iż taka działalność widnieje we wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego jako przeważająca w tej firmie, a stosowny wniosek został złożony 6.03.2018r. Obwiniona przyznała, iż wyposażenie sklepów jest podobne w każdym, tak jak widnieje to na zdjęciach k. 10 – 19, że to ona podpisywała umowy zlecenia z osobami tam zatrudnionymi w niedzielę 11.03.2018r i 18.03.2018r. Obwiniona przekonywała, że zakaz handlu w niedzielę nie dotyczy sklepów, które należą do firmy (...), ponieważ od początku przeważającą działalnością była sprzedaż papierosów a nie alkoholu, a złożenie wniosku do KRS było tylko chęcią uregulowania formalnej rzeczywistej zmiany, bo najpierw chodziło o koncesję na sprzedaż alkoholu, stąd taka nazwa firmy.

Sąd ocenił wyjaśnienia obwinionej jako jej tylko linię obrony, która jest niezgodna z obowiązującymi przepisami. Zdaniem Sądu zapisy ustawy o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz w niektóre inne dni z dnia 10 stycznia 2018r nie pozwalają na interpretację prezentowaną przez obwinioną. Gdyby każdy przedsiębiorca interpretował zapisy ustawy w ten sposób, to wszystkie sklepy spożywcze, w których jest nawet niewielka sprzedaż wyrobów tytoniowych, byłyby otwarte w dni objęte zakazem handlu (Dz. U. poz. 305).

Po pierwsze w art. 5 ustawy o ograniczeniu handlu (...) stanowi, iż zakaz handlu w niedzielę i święta w placówkach handlowych - handel oraz wykonywanie czynności związanych z handlem, powierzanie pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywanie pracy w handlu oraz wykonywanie czynności związanych z handlem są zakazane, ale

zakaz nie obowiązuje w placówkach handlowych, w których przeważająca działalność polega na handlu prasą, biletami komunikacji miejskiej, wyrobami tytoniowymi, kuponami gier losowych i zakładów wzajemnych – art. 6 ust. 1 pkt 6 w/w ustawy.

Po drugie w art. 6 ust. 2 ustawa stanowi, że – przeważająca działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 5 (...) oznacza rodzaj przeważającej działalności wskazany we wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995r o statystyce publicznej (Dz. z 2016r poz. 1068 oraz z 2017r poz. 60). Nie chodzi tylko o samo formalne wskazanie we wniosku przeważającej działalności, tylko takiej, która posiada największy udział wskaźnika (np. wartość dodana, produkcja brutto, wartość sprzedaży, wielkość zatrudnienia lub wynagrodzeń) charakteryzującego działalność jednostki – definicja zawarta w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie polskiej klasyfikacji działalności PKD – z dnia 24.12.2007r (Dz. U. nr 251 poz. 1885). Nie można odczytywać norm prawnych, które nie są powiązane z całą systematyką przepisów prawa, również jak w tej sprawie, wynikających z ustawy o statystyce publicznej. To, że ustawodawca zawarł stwierdzenie, że chodzi o „przeważającą działalność wskazaną we wniosku”, nie oznacza iż ma to być działalność dowolna, czyli w przedmiotowej sprawie, taka jak obecnie jest potrzebna do zalegalizowania zakazu handlu w niedzielę. Poza tym wystarczy zapoznać się z dokumentacją fotograficzną k.10 – 19, gdzie bezspornie faktyczną przeważającą działalnością gospodarczą prowadzoną przez firmę (...) jest sprzedaż alkoholu. To ten asortyment dominuje w działalności handlowej spółki, z czym również zgodziła się obwiniona składając wyjaśnienia. Poza tym jak wynika z art. 42 ust. 3 pkt 4 oraz ust. 5, ust. 6, ust. 7 pkt 2 i ust. 10 ustawy o statystyce publicznej wykonywana działalność, w tym rodzaj przeważającej działalności jest obligatoryjną informacją podlegającą wpisowi do rejestru podmiotów, a obowiązek informowania o zachodzących zmianach w tym zakresie spoczywał na obwinionej w ciągu 14 dni od zaistnienia okoliczności uzasadniających wpis. Jak wyjaśniła obwiniona spółka była założona w 2014r i wskazanie wówczas przeważającej działalności – sprzedaż alkoholu – miało ułatwić uzyskanie koncesji na handel alkoholami. Zatem przez ostatnie kilka lat, mimo tego, że zmienił się przedmiot przeważającej działalności spółki wg obwinionej, nie zmieniła ona zapisów w KRS, a uczyniła to dopiero po wejściu w życie ustawy o ograniczeniu handlu (...). Ustawa weszła w życie 1.03.2018r, zaś wniosek o zmianę wpisu złożono do KRS dnia 06.03.2018r – podpisał wiceprezes zarządu P. B.. Podanie danych niezgodnie ze stanem faktycznym jest przestępstwem przewidzianym w art. 56 ustawy o statystyce publicznej.

Zauważyć należy, iż osoby, które były obecne w placówkach handlowych firmy (...) w dniach 11.03.2018r i 18.03.2018r były zatrudnione na podstawie umów cywilno – prawnych – zgodnie z definicją art. 3 pkt 5 ustawy o ograniczeniu handlu (...) nie można im powierzać wykonywania pracy w handlu oraz wykonywania czynności związanych z handlem.

Zdaniem Sądu, mając na względzie powyżej przedstawione dowody oraz przepisy prawa, przyjęć należy iż obwiniona jest winna popełnienia zarzucanych jej czynów, których dopuściła się z winy umyślnej w zamiarze ewentualnym. Obwiniona prezentując taką interpretację przepisów miała świadomość, że może popełnić wykroczenie i na to się godziła. Podjęła czynności zmierzające do zapewnienia otwarcia sklepów w wolne niedziele – zapewniła obsadę sklepów zatrudniając inne osoby niż stałych pracowników, a przecież gdyby przyjęła swoje postępowanie za prawnie uzasadnione, to nie byłoby przeszkód zatrudnić osoby, które tam na stałe pracowały, bo zakaz z art. 5 miałby ich nie obowiązywać. Były to świadome i celowe działania, tak aby zapewnić dochód ze sprzedaży nie tylko wyrobów tytoniowych, ale spożywczych i głównie alkoholu. Każda z osób wykonujących obowiązki sprzedawcy w dniach 11.03.2018 jak i 18.03.2018r okazywała inspektorom pracy kopie wniosku o zmianę wpisu do KRS spółki (...) z datą wpływu 06.03.2018r. W ten sposób obwiniona usprawiedliwiała przed inspektorami pracy otwarcie sklepów w niedzielę, a osoby zatrudnione były na to przygotowane. Umowy z osobami zatrudnionymi były zawierane 08.03., 09.03., 16.03. 2018r, osoby te miały dostęp do kasy sklepu, danych komputerowych i były w stałym kontakcie z obwinioną. Osoby te informowały ją za pośrednictwem poczty e-mail sklepu o kontrolach Państwowej Inspekcji Pracy.

Przepis art. 10 ust. 1 ustawy o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz w niektóre inne dni stanowi o odpowiedzialności tego, kto wbrew zakazowi (...) powierza wykonywanie pracy w handlu lub wykonywanie czynności związanych z handlem pracownikowi lub zatrudnionemu, podlega karze grzywny od 1000 do 100000zł.

Dobrem chronionym jest czas do wypoczynku pracownika i osoby zatrudnionej. Obwiniona dopuściła się kilku wykroczeń w dniach 11.03.2018r i 18.03.2018r wobec wszystkich osób, które były zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych, zatem przy wymiarze kary Sąd przyjął kwalifikację z art. 9§2kw. Sad wymierzył obwinionej karę grzywny 3000zł biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, ilość popełnionych wykroczeń oraz stopień zawinienia. Sąd ocenił stopień społecznej szkodności czynów jako znaczny, ponieważ celem działania obwinionej było uzyskanie dochodu ze sprzedaży towarów pomimo obowiązującego zakazu. Zdaniem Sądu wymierzona kara grzywny w kwocie 3000,00 złotych nie jest karą nadmiernie wysoką, adekwatną do wagi czynu i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Niewątpliwie wymierzona kara wpłynie na obwinioną wychowawczo i prewencyjnie, także w przyszłości nie popełni ponownie takich samych wykroczeń.

Sąd z godnie z art. 119§1kpw obciążył obwinioną kosztami postępowania. Na wysokość orzeczonych kosztów składa się opłata sądowa – 300,00zł (art. 21 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych – Dz.U. nr 49, poz. 223 z 1983r.), 120,00zł – wysokość zryczałtowanych wydatków za przeprowadzenie rozprawy oraz wydatków ponoszonych w toku czynności wyjaśniających (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania (...) w sprawach o wykroczenia Dz. U. poz. 2467 z 2017r.).